

Posudek bakalářské práce Richarda Čepce Vzorce populární kultury v poetismu

Ve své bakalářské práci si Richard Čepce vymezil nelehký úkol: problematiku poetistické umělecké tvorby a jejích teoretických předpokladů nahlédnout prostřednictvím různorodě založených a umělecky vyjádřených prostředků soudobé lidové, populární kultury.

Práce byla bezesporu motivována současným široce založeným zájmem o výzkum popkultury; jejím stěžejním úkolem však bylo vyrovnat hlediska dobového zájmu o populární kulturu na počátku 20. let 20. století s teoretickými předpoklady současného výzkumu popkultury, které ovšem vycházejí z jiných uměleckých a společenských kontextů. Poučen vybranými současnými teoretickými koncepty (Dominic Strinati ad.) a otevřen dobovému pramennému materiálu, pokusil se autor o pojmenování a charakteristiku poetistického uměleckého zájmu o populární kulturu.

Vzhledem k tomu, že nešlo o zájem nahodilý, ale konceptuálně podmíněný (ve vztahu k proměnám soudobého moderního umění, ale zejména k výrazné ideologické profilaci tohoto umění), byl autor nucen nejprve pečlivě prostudovat teoretické postuláty, jejichž autorem byl Karel Teige. Domnívám se, autorův způsob čtení Teiga je zcela adekvátní problému, nezjednodušuje ani jinak nedeformuje podstatu jeho tezí. Dalším významným krokem je pak pokus postihnout relevanci Teigových tezí v dobové básnické produkci. Richard Čepce si vybral tři autory, kteří stáli Teigovi nejbližší a kteří prokazatelně tlumočili a rozvíjeli Teigovy konceptuální vize ve svých dílech – Vítězslava Nezvala, Jaroslava Seiferta a Konstantina Biebla. Autor zde prokazuje dostatečnou schopnost práce s pramenným uměleckým materiálem, uvažovaná básnická díla interpretuje vždy v souladu a na pozadí výchozích teoretických podnětů Karla Teiga, čímž prohlubuje dialogický ráz soudobých uměleckých a teoretických postupů. Neopomíná ani podstatnou současnou sekundární literaturu, která se k dané problematice vztahuje.

Závěrem konstatuji, že bakalářské práce Richarda Čepce Vzorce populární kultury v poetismu vznikala samostatně, přičemž autor pravidelně svůj postup konzultoval se školitelem a z výsledků společné debaty vyvozoval adekvátní závěry; práce bezpečně pracuje s adekvátní sekundární literaturou, je prosta gramatických a formálních nedostatků. Proto navrhuji práci klasifikovat jako **výbornou**.

Praha 29. 1. 2016

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.